Quaresma - Cinquè

Per Administrador el dg., 02/04/2017 - 09:00

Ez 37, 12-14
Rm 8,8-11
Jn 11, 1-45

(Fer un comentari de tot el text és impossible. Es pot parlar de l'amistat i del patiment de Jesús davant el dolor de les germanes)Seguiré ***el ritme d'aquests últims diumenges****: La samaritana i els samaritans es van apropant a Jesús fins que creuen en ell. El mateix passa amb el cec de naixement. Avui és l'episodi de Jesús amb Marta el que reflecteix aquest creixement intern de Jesús, que arriba fins a la confessió de fe. I en tots tres passatges s'entrellacen la vida quotidiana i el misteri de Déu, la realitat i la transcendència.*

Des de què a Jesús els dirigents jueus el volen apedregar, Jesús amb els seus deixebles passen a viure a l'altre banda del Jordà, en territori no jueu. **Anar a Jerusalem és un perill real** (Betània és a prop de Jerusalem i en territori jueu). Pels seus amics, Jesús anirà a casa de Marta i Maria. Fins i tot, un dels deixebles afronta la possibilitat de morir també amb el seu Senyor.

Marta, como nosaltres, ha de purificar les seves actituds cristianes. Ha d'aprendre a passar del dolor a l'esperança, de l'amistat a la fe, del coneixement a la saviesa de cor, del misteri a la confessió de Jesús com a Senyor de la vida. I sobretot ha de sortir a rebre Jesús, que ja ve a casa seva.

Jesús va a trobar-se amb les germanes i amb el germà, amb els amics. Se sent responsable de la vida dels seus.
En el **diàleg amb Marta**, les paraules de Jesús la van portant més enllà de sí mateixa, la van portant a veure la vida i la mort amb uns altres ulls, amb una altra mirada.

Les primeres paraules de Marta són com una constatació d'amistat i confiança en Jesús, com a Senyor de la vida: si haguessis estat present, "el meu germà no s'hauria mort"; i alhora una queixa per la seva absència: no hi era en el moment de la mort.

La resposta de Jesús és taxativa: "el teu germà ressuscitarà", però Marta l'entén des de la concepció dels jueus que creien en la resurrecció: "ja sé que ressuscitarà al darrer dia", quan acabi el món. És una cosa tan llunyana que no ofereix cap consol. Per això les paraules de Jesús no arriben al cor de Marta, que respon fredament com si recités el catecisme.

Ara Jesús s'explica i comença a parlar de sí mateix com a resurrecció i vida. Com és la Resurrecció, els qui creuen en ell, "encara que morin, viuran". I com és la Vida, els qui creuen en ell "no moriran mai més". Tindran la vida de Jesús, que és la Vida de Déu. Al NT es diu de Jesús una cosa que mai, en cap temps i lloc, no s'ha dit de ningú altre: "que ressuscitarà com el primer de molts germans". Uneix les nostre vides a la seva. Nosaltres vivim d'aquesta promesa.

Finalment s'adreça a Marta i li demana una actitud de fe: "ho creus això?". Marta fa una preciosa professió de fe en Jesús, com ho va fer Pere en una altra ocasió: "sí, Senyor, jo crec que vós sou el Messies, el Fill de Déu que havia de venir al món. La pregunta de Jesús a Maria, la fa a tots els cristians al llarg de les nostres vides, i cadascú ha de respondre per sí mateix aquesta pregunta del Senyor. La nostra resposta és dir-li que la nostra vida està a les seves mans, on la posem amb tota confiança i goig.

Jesús es commou amb els plors de Maria, es commou en arribar al sepulcre. L'amistat d'aquests germans, com la nostra amistat amb ell, commou el seu cor.

ETIQUETES
RESURECCIÓ FE VIDA AMISTAT